

Ono što spada na pravednost

starješina Francisco J. Vinas
iz Sedamdesetorice

Kao roditelji i vođe trebamo bdjeti nad svojim članovima i obiteljima, pomažući im da se drže podalje od onoga što ih može odvesti u duhovnu smrt.

U Nauku i savezu nam se kaže da će nakon svjedočanstva slugu Božjih uslijediti svjedočanstvo potresa i drugih događaja. »I sve će se uskomešati. A zacijelo srca će ljudska otkazati, jer će strah obuzeti sve ljude« (NiS 88:91; vidi istihove 88-90).

Kao član predsjedništva područja Kariba osobno sam svjedočio kako su vjerni sveci zamijenili strah s vjerom. Naučene lekcije na Haitiju mogu se usporediti s prikazima iz Mormonove knjige.

Dojam tog užasnog uništavanja podsjetio me na riječi 28. poglavlja Alme: »Bijaše to trenutak kad se veliko naricanje i oplakivanje začu diljem cijele zemlje« (Alma 28:4).

Četrdeset i dvoje članova također je izgubilo svoj život. Dok njihove obitelji i prijatelji »oplakuju gubitak roda svoga, a ipak se raduju i kliču u nadi, pa i znadu gledom na obećanja Gospodnja, da su oni uzneseni prebivati zdesna Bogu u stanje sreće beskrajne« (Alma 28:12).

Crkva je poslala neposrednu pomoć članovima i onima koji nisu članovi te je ta pomoć raspodijeljena pod vodstvom mjesnih svećeničkih vođa i vođa Potpornog društva. Oni nisu primili samo medicinsku pomoć, hranu, vodu i druge osnovne namirnice, već su primili i savjet, vodstvo i utjehu od svojih mjesnih vođa. Primili su pomoć od članova Crkve iz cijelog svijeta koji su »plaka[li] s onima koji plaču, da, i tješi[li] one kojima je utjeha potrebna« (Mosija 18:9).

Razni proroci iz raznih razdoblja upozoravali su nas na drugu tragediju koja je manje primjetna, ali ne i manje važna, a to je »strašna... smrt [koja se] obara na opake, jer umiru oni za ono što spada na pravednost. Oni su, naime, nečisti, a ništa nečisto ne može baštiniti kraljevstva Božjega« (Alma 40:26).

Nefi je podučavao svoju braću o ovom načelu govoreći im da oni koji »umru... u opačini svojoj... moraju biti odbačeni gledom na ono što je duhovno, što spada na pravednost« (1. Nefi 15:33).

Prorok Samuel Lamanac naučavao je da oni »koji se ne obrate, sijeku se i u vatru bacaju; i tada opet na njih dolazi smrt duhovna, da, druga smrt, jer su oni iznova isključeni gledom na ono što spada na pravednost« (Helaman 14:18).

Tragedija umiranja za *duhovne* stvari ima veći učinak na one koji »jednom bija[hu] prosvijetljen[i] Duhom Božjim, i imaše veliku spoznaju o onomu što spada na pravednost, [a] kad poslije upad[oše] u grijeh i prijestup, posta[doše] još okorjeliji, i tako [im] stanje bude gore nego da nikad ni[su] za to zna[li]« (Alma 24:30).

Kao roditelji i vođe trebamo bdjeti nad svojim članovima i obiteljima, pomažući im da se drže podalje od onoga što ih može odvesti u duhovnu smrt. Također nastojimo spasiti one koji su sada mrtvi za duhovne stvari pomažući im da se »iznova rod[e], da, od Boga rod[e], promijen[e] od svoga putenoga i paloga stanja u stanje pravednosti, da ih Bog otkupi, te oni postanu sinovi njegovi i kćeri« (Mosija 27:25).

Duhovno iscjeljenje onih koji su bili mrtvi za ono što spada na pravednost ostvaruje se kroz moć pomirenja, obraćenja k istini i prijanjanja uz načela pravednosti.

Podučavanje naših članova i obitelji o onome što spada na pravednost ključno je u postupku postizanja trajnog obraćenja budući da može dovesti do stjecanja ispravnog znanja o Gospodinovim zapovijedima, načelima i naucima evanđelja te uvjetima i uredbama kojima se trebamo pokoriti kako bismo postigli spasenje u Gospodinovom kraljevstvu.

Mnogo je primjera u Svetim pismima koji potvrđuju važnost naučavanja »ono[g] što spada na pravednost« kako bi se uspjelo steći trajno obraćenje. U zapisu koji govori o tome kako su Amon i njegova braća propovijedala evanđelje među Lamancima čitamo: »A Amon propovijedaše narodu kralja Lamonija. I dogodi se: Podučavaše ih on o svemu onomu što spada na pravednost« (Alma 21:23).

Možemo vidjeti rezultate marljivog podučavanja svega što spada na pravednost dok nastavljamo s čitanjem zapisa u poglavljima 23 i 27, gdje je zapisano: »Svi koji god povjerovaše, odnosno svi koji bijahu privedeni k spoznaji istine... obratiše se ka Gospodu, [i] nikada oni ne otpadoše« (Alma 23:6).

Kada je Alma stariji uspostavio Crkvu posvetio je dostojne muškarce kao njihove svećenike i učitelje koji »nadzirahu narod svoj, i njegovahu kod njih ono što spada na pravednost« (Mosija 23:18).

Roditelji igraju ključnu ulogu u pomaganju svojoj djeci da razumiju ono što spada na pravednost. U Mormonovoj knjizi otkrivamo da je Alma mlađi - ožalošćen zbog opačine, ratova i sukoba koji su postojali - te ojađen zbog tvrdoće ljudski srđaca »naredi[o] da se sinovi njegovi okupe, da bi im svakom napose predao dužnost njegovu *gledom na ono što spada na pravednost*« (Alma 35:16; kurziv nadodan).

Zanimljivo je primijetiti kako je podučavao svoju djecu i davao im zadatke svakom ponaosob, prilagođavajući svoje upute svakom sinu u skladu s potrebama tog sina. Svjedočio je i podučavao ih nauku i načelima, pripremajući ih da propovijedaju ta ista načela drugima.

U vrijeme kada je obitelj napadnuta od strane zlih sila i kada uvjeti u kojima živimo nisu toliko različiti od onih koje je Alma iskusio, Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice objasnili su u proglasu »Obitelj: Proglas svijetu« kako »roditelji imaju svetu dužnost da podižu svoju djecu u ljubavi i pravednosti« (*Liahona*, listopad 2004, 49).

Ono uključuje odgajanje, podržavanje i podučavanje djece u svemu što spada na pravednost kako bi ona mogla ostati postojana, sa svojim bedrima opasanim s istinom, imajući »oklop pravednosti, potpa[sane] noge spremn[ne] za Evanđelje mira« (NiS 27:16).

Baš kao i u doba Alme, naši vođe bdiju nad članovima Crkve i njeguju ih s *onime što spada na pravednost*. To će nam pomoći da ostvarimo trajno obraćenje. U dokumentu »Leadership Training Emphasis«, revidiranom 10. prosinca 2009, Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice zamolili su i svećeničke vođe i vođe pomoćnih organizacija da »potiču svakog člana obitelji, roditelje i djecu, da redovito proučavaju Sveta pisma, mole se i žive evanđelje Isusa Krista« (Pismo Prvog predsjedništva, 15. prosinca 2009).

Proučavanje Svetih pisama, redovita molitva i življenje evanđelja Isusa Krista djela su pravednosti, i Gospodin je objavio ovo predivno obećanje: »Onaj koji čini djela pravednosti ima primiti plaću svoju, i to mir na ovom svijetu, a život vječni u budućem svijetu« (NiS 59:23).

Kako bismo učinkovitije podučavali *ono što spada na pravednost* važno je razumjeti da uz priopćivanje informacija moramo omogućiti objavu. Na taj način, osoba koju se podučava može osjetiti želju da spozna ta načela za sebe.

Gospodin je objavio Hyrumu Smithu preko proroka Josepha Smitha, njegovog brata:

»Podat ću tebi od Duha svojega, i on će ti um prosvijetliti, a to će dušu tvoju ispuniti radošću.

I tad ćeš znati... sve što god zaželiš od mene, što spada na pravednost, što s vjerom u me povjeruješ da ćeš primiti« (NiS 11:13-14).

Na kraju, Sveta pisma nas upozoravaju na opasnost umiranja za ono što spada na pravednost, te na ozbiljne posljedice koje to ima za one koji, nakon što bijahu prosvijetljeni Duhom Božjim, padnu u grijeh i prijestup.

Naučavanje *onoga što spada na pravednost* ključan je element u pomaganju ljudima da dođu k spoznaji istine, obrate se i ostanu postojani u vjeri u Krista do kraja.

Roditelji imaju svetu dužnost podučavati svoju djecu o *onome što spada na pravednost*. Vođe i učitelji mogu bdjeti nad članovima za koje su zaduženi te ih njegovati, marljivo ih podučavajući svemu *onome što spada na pravednost*.

To se može učinkovitije postići ako se omogući objava tijekom postupka podučavanja, time stvarajući u ljudima želju da budu prosvijetljeni Duhom Božjim. Tada, dok žive po vjeri, Duh im može obznaniti *ono što spada na pravednost*. O ovome svjedočim, u ime Isusa Krista. Amen.